

Härligt nostalgisk kavalkad

MUSIK

■ ROCK!

20-årsjubileumskonsert Åbolands Kammarkör i Saarisalen 17.11. Inledning: Hanna Kronqvist. Koreografi: Marina Eskolin. Medverkande: Moonlighters, Rocking Sneakers, Samppe & Anders, Charlotta Kerbs.

Åbolands Kammarkör är ett unikum i den finlands-svenska körvärlden. Under sina två decennier har man etablerat sig som en projektkör som rör sig över en uttrycksmässig skala från jazz till renässans, visa till cabaret, utan att för den skull glömma den traditionella a cappella-repertoaren.

Man har inte sällan anlagt spännande tvärkulturella perspektiv på de varierande tematiska helheterna och gärna samarbetat med dramaturger, regissörer, koreografer och övriga proffs från olika genrer. Man har kort sagt gjort det mesta utom en sak: en regelrätt rockshow!

FÖRDOMSFRIA. Åbolands kammarkör bjuder på sig själv.

Men nu, 20-årsjubileet till ära, var det dags att ta skadan igen och det med besked. Satsningen ROCK! är en på typiskt ÅK-manér fördomsfri produktion, där det inte går att gömma sig bakom notpärmar eller skönsjungande fasader.

Här gäller det att skrudad

till tänderna bjuda på sig själv med en scenisk närvaro som förutsätter inte bara en rejäl dos frimodighet utan även ett fysiskt krävande utspel och visst gick man i land med det, även om den maximala känslomässiga utlevelsen på vissa håll ännu lät vänta på sig.

"Och vilket fynd hade man inte i kvällens solist, Charlotta Kerbs, som drog till med en sanslöst skön tolkning av Piece of My Heart. Här är tjejen som borde ha gjort Janis Joplin på Wasa Teater!"

I centrum stod förstås den odödliga musiken som kör-gänget och undertecknad – och av allt att döma lejonparten av de entusiastiska publiken – växt upp med med och fortfarande hämningslöst älskar och här träffade man mitt i prick.

Klassiker på rad

Efter festliga uvertyren *Start Me Up* stökades 50-talsrocken undan med en medley och sedan var det

dags för ett välavvägt tvärsnitt av rockens gyllene decennier, 60- och 70-talet. Soul, rhythm & blues, känslig ballad, trallvänlig glamrock och distinkt discodunk passerade revy tills man hade den goda smaken att sätta punkt vid det sena 70-talet, när det sakta men säkert började bära utför.

Låturvalet var representativt och det är svårt att komma på ett absolut outhärligt nummer som lyste med sin frånvaro. Vi fick gott oss åt klassiker som *Proud Mary*, *I Heard It Through the Grapevine*, *Crocodile Rock*, *Hooked on a Feeling*, personliga favoriten bland kalla kårar-framkallare *God Only Knows*, ett **Beatles**potpurri med kanske onödigt säkra kort samt, naturligtvis, encorerens encore: *Bohemian Rhapsody*.

Onödigt rumsrent

Ljudåtergivningen var smått problematisk. I den bästa möjliga av världar hade varje sångare varit personligt mickad, men även ÅK tvingas rätta sig efter ekonomiska realite-

ter och fick lov att nöja sig med några vanliga mikrofoner. Resultet blev en alltför låg vokalvolym, vilket ledde till att bandet fick skriva ner, vilket ledde till ett onödigt rumsrent helhetsintryck.

Vilket sist och slutligen inte störde så mycket. Koristernas sånglädje, de pigga dansarna (**Rocking Sneakers**) i olika åldrar – liksom kören koreograferade av **Marina Eskolin** – ståuppojkar **Samppe & Anders** småpupsiga mellansnack och tajta kombandet **Moonlighters** (för kvällen förstärkt med en brassektion som kunde ha utnyttjats flitigare); allt smalt ihop till en oemotståndligt sprakande, härligt nostalgisk audiovisuell kavalkad.

Och vilket fynd hade man inte i kvällens solist, **Charlotta Kerbs**, som drog till med en sanslöst skön tolkning av *Piece of My Heart*. Här är tjejen som borde ha gjort **Janis Joplin** på Wasa Teater!

MATS LILJEROOS

kultur@hbl.fi